

inde. Men vi ønsker, at Restriktionerne ophæves, samtidig med at der indføres en forhøjet Skat, saaledes at det stærke Øl mere bliver en Luksusdrik.

Formanden: Det ærede Medlem Hr. Heilesen har Ordet for en kort Bemærkning.

Heilesen: Det ærede Medlem Hr. Hedegaard siger, at de Grunde, der i sin Tid medførte Restriktionernes Indførelse, ikke længere foreligger. Men Spørgsmaalet er ikke, om de Grunde foreligger eller ikke, Spørgsmaalet er, om der nu foreligger Grunde til at ophæve Restriktionerne, og det ærede Medlem anførte intet som helst, forekommer det mig, der kunde være en saglig Begrundelse af Restriktionernes Ophævelse. Det ærede Medlem gentog, at der var Adgang til at indføre stærkt Øl her til Landet. Jeg har gjort opmærksom paa, at en saadan Adgang findes ikke, den er udelukket ved Bestemmelserne i Bekendtgørelsen af 18. Januar 1921. Det ærede Medlem nævnte i øvrigt ikke nogen som helst saglig Begrundelse for Ophævelsen af Restriktionerne, der — det tror jeg anerkendes fra alle Sider — har været overordentlig heldige samfundsmæssigt set. Det ærede Medlem mente at kunne fastholde, at den Beskatning, her er Tale om, vil fremme Ædruelighedsbestræbelserne. Jeg kan henvise til, hvad jeg før bemærkede, og tilføje, at hvis der skal være Tale om en Beskatning, der skal fremme Ædruelighedsbestræbelserne, saa maa der i alt Fald være Tale om en langt højere Skat paa det stærke Øl end den, her er Tale om. Derfor maa efter min Mening Spørgsmaalet deles saaledes, at vi først klarer os, om vi i det hele taget skal ophæve Restriktionerne, hvad jeg ud fra den Begrundelse, jeg før gav, til det yderste vil modsætte mig. Skulde jeg komme i Mindretal, maa jeg i alt Fald forbeholde mig at kræve en langt højere Skat paa det egentlige Luksusøl end den, her er Tale om, hvis der skal være Tale om en Beskatning, som har Betydning for Ædruelighedsbestræbelserne. Det ærede Medlem kom i denne Forbindelse ind paa at tale om, hvilken Betydning et Forbud kunde have for Alkoholspørgsmaalet. Jeg er paa det Punkt efter mine Undersøgelser ganske uenig med det ærede Medlem, men finder ingen Grund til

at optage en Debat herom i Dag. Jeg maa kun fastholde, at Kravet om stærkt Øl er et Krav, der i alt væsentligt kommer fra de store Bryggerier og den Kreds, de kan gøre deres Synsmaade gældende igennem. De smaa Bryggerier, i alt Fald de, der staar frit, har, i hvert Fald hvor jeg har været til Stede, erklæret, at de principalt ønskede den bestaaende Ordning opretholdt. Jeg mener derfor at maatte fastholde, at der ikke er Tale om noget Krav fra de smaa Bryggeriers Side, ikke Tale om noget Folkekrav, ikke Tale om nogen saglig Begrundelse for Restriktionernes Ophævelse.

Formanden: Det ærede Medlem Hr. Borgbjerg har Ordet for en kort Bemærkning.

Borgbjerg: Til den højtærede Finansminister vil jeg kun sige, at nu har jeg fremstillet Sagen, som Socialdemokratiet ser den, og den højtærede Finansminister har talt ud fra Regeringens og Venstres Synspunkt, og ved en fortsat Debat vil vi neppe komme hinanden nærmere. Kun maa jeg, naar den højtærede Finansminister talte om, at det var en akademisk Debat om Luksus, jeg vilde føre, sige, at det var ikke min Mening. Det er et rent praktisk Spørgsmaal, om Pilsner-Ølet kan kaldes Luksus. Jeg mener ikke, det kan det. Den højtærede Finansministers Svar paa Spørgsmaalet om Toldlovens Forelæggelse til Efteraaret var efter min Mening denne Gang tydeligt, men muligvis bliver der under de senere Skatte-loves Behandling, hvor ogsaa Spørgsmaalet om Toldreformen vil blive belyst fra anden Side, Lejlighed til at komme tilbage til Sagen, og jeg finder ingen Anledning til yderligere Udtalelser paa dette Tidspunkt.

Det ærede Medlem Hr. Drachmann sagde til mig: En kommunal Skatteprocent paa 17 ude i Provinserne er det maaske Socialdemokratiets Ideal? Nej, ingenlunde, og jeg griber Lejligheden til at sige, at blandt de Spørgsmaal, som ved en saadan samlet Overvejelse, som jeg har gjort mig til Talsmand for, bør tages op, er — det anser jeg for givet, og jeg vilde have nævnt det først, men jeg glemte det — ogsaa Spørgsmaalet om Forholdet mellem Stats- og Kommuneskatter, Kommunernes Trang til Lettelser og deres